

Na Jezerce o konci vymítačky štrejchů

Jiří P. Kříž

Napsat v Česku slušnou bulvární konverzačku nikdo moc neumí. Nejsou lidi. A potom - diváci by se našli, je ale téměř jisté, že kritici nad ní ohrnou nos. Příležitost jít do sebe nabízí Pánský klub Matěje Balcara v Divadle Na Jezerce Jana Hrušínského. Na začátku roku šířili „fejkňúsáci“ po internetu zlovolnou ukázkou pornokumštu, který je prý Na Jezerce doma. Našlo se dost troubů, kteří naletěli. Ti samí přece věří i twitům hradního mluvčího. Pánský klub je na podobné téma, ale trochu z jiné strany.

Návod jak na to

Ve skupině mladé, partnerem zrovna opuštěné psychoterapeutky Lindy (Kristýna Hrušínská) se scházejí závisláci na sexu širokého věkového spektra: stárnoucí rocker Gigi (Zdeněk Žák), sportovně inteligentní majitel cykloservisu Eda (Milan Šteindler), učitel dějepisu a tělocviku Cyril (Michal Stejskal nebo Daniel Šváb), geront, dávný scenárista Přemek (Rudolf Stárz) a juvenilní polykač pornofilmů, lamač srdcí postarších dam čili vyznavač pozdního sběru Martin (Martin Leták).

Ano, Balcar pojal příběh z přísně genderového hlediska poněkud sexisticky. Tak trochu podle známé, okřídleně provokativní pravdy, že každá psycholožka potřebuje vlastní duševní zdraví upevňovat se svým psychiatrem. Ale věřte nebo ne, na premiéře se bavila křehčí polovina lidstva stejně dobře jako ta domněle otrlejší.

Vtipné zápletky při odhalování démonů a komplexů minulosti se střídají s frustrující přítomností, překvapivým sebepoznáním, a jak jinak, také s nejistou budoucností.

Vším je Balcarova hra v autorově režii tzv. inteligentním bulvárem.

Ten se obejde, a je to obvyklé spíš v Paříži či Kodani než v pražských soukromých divadlech napodobujících stále častěji styl „všechno už se může“ některých narcistních televizí, bez obscéncí, bez argotu, bez slovního průjmu. Nepostrádá noblesu a vtip, byť terapeutku označí Eda v rozčilení třeba za „vymítačku štrejchů“. Jevišťe je plné hlavně Žáka a Šteindlera. První září jako potetovaný muzikant, kdysi možná nedbale nonšalantní, dnes spíše s ustaranou tváří nekopulativní formy gigola, druhý už jen coby sportovní duch a internetový vyznavač ONS, vztahů na jednu noc, hledající v závěru hry raději dávno ztracenou mateřskou náruč.

Lépe bez mravouky

Stárzův Přemek na sebe neprozradí, jestli psával optimistické tragédie nebo televizní kvízy, přiznává však, že v jeho věku „najít neplacenou společnost není zrovna jednoduché.“ Učitel Cyril (na premiéře Stejskal) nosí v sobě všechna traumata toho stavu - kasací i supliky, a dlouho netuší, že jeho žena s cizím chlapem v cizím pokoji už dávno ne. No a Martin (Leták) je ajťák-bluma, který jak na to vlastně ještě neví... A všechny je má v péči Hrušínská. Kdo koho vlastně poléčuje, dovíte se.

Nehledejte mravouku, i když i tu Balcar do úvodu a do epilogu trochu zbytečně vložil. Být dramaturgem, škrtám. Pánský klub pobaví skoro každého. Inteligentně, vtipně, otevřeně. Jezerce takový kousek moc sluší.

Divadlo Na Jezerce Praha - Matěj Balcar: Pánský klub. Režie Matěj Balcar, scéna Jan Balcar, kostýmy Lucie Halgašová, hudba Jan Kučera, produkce Jan Hrušínský. Premiéra 4. dubna 2019.

Hodnocení 75%